

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvací, 1625

Præfatio, in qua solitudo commendatur. 1

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](#)

Tentationes deuotorum.	15
Reprobatio temporalis solatij.	16
Commendatio dulcedinis caelestis, qua est in Christo.	17
De familiaritate cum Iesu.	18
Quod diuersimode nunc adest Iesus dilectis suis.	19
De laude patientis adversa cum Iesu & scandalis.	20
De solatio habendo cum Christo Iesu.	21
Vita Christi & sanctorum extra mundum fuit.	22
De quiete cellicola à turbine seculi.	23
De inclusorio & secreto cordis in omni loco.	24

1. Prefatio, in qua solitudo commendatur.

CHarissime, cū esses in occupationibus externis, & pro nomine Christi laborem subijsses fraternum, breui quadā admonitione (sicut tunc poscebat rei vtilitas) te iuuare quasi spirituali manu volui, quoniam aliter non potui; vt dum illam aliquādo attenderes, rectius inter curas ambulares. Sed iam nunc cū solutus sis ab illo onere, & restitutus pristinæ quieti, etiam solatium fraternum tibi nolo subtrahere: sed modicum de amore cellæ & silentij custodia (quia sic ordo postulat viuendi) dicam.

2. Consideratio divina bonitatis.

DEbes in hac restitutione tua, diuinam super te bonitatem multiformiter attendere & ei, quacunque de causa factū sit, multum regratīari. Autūno quod pro tuo profectu erit, quicquid expertus es in illo officio, quod ante nesciebas. Spero iterū, quod nō minus tibi prosperabitur ad bonum tuum, quoniam liberatus es & solutus, atque tibi pleniū redditus.

3. De humilitate nostra, secundum ordinationem Dei.

IN omnibus denique temporalibus variationibus, siue per nos siue per alios contingunt, supernam ordinationem considerare debemus; & tali ordinatione nos humiliter Deo prosternere, atque petere, vt ipse nobis donet, quod saluti nostræ plus videbit prodesse. Sicut lутum in manu figuli, ita nos in manibus eius. Tantum dignetur nos facere vas in honorem, & non in contumeliam. Siue fecerit nos paruos, & contemptibiles, & extremos inter fratres nostros, non hoc multū curemus, dummodo aq[ue] illi mereamur placere. Et vriquè credimus & confiteri debemus; vnum Deum patrem nos omnes habere, quotquot siue per gra-

112m